

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 4 mars 1937 kl. 10 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ändring av gällande bestämmelser för tull å ackumulatorer.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 82, har herr *Hagberg* i Malmö hemställt, »att riksdagen måtte besluta, dels att nummer 1009: 2 i gällande tulltaxa erhåller följande ändrade lydelse, dels ock att vid sagda tulltaxenummer fogas en ny anmärkning på sätt av det följande framgår:

Tull
för 100 kg
kronor

Akkumulatorer:

alkaliska; ävensom delar därtill:

andra slag:

1009: 2 helt eller delvis monterade element och batterier; hoplödda eller på annat sätt sammanfogade elektroder samt ackumulatorplåtar, vägande per stycke högst 0.5 kg, ävensom till ackumulatorer avsedda kärl av kautschuk eller annat dylikt ämne samt lock till sådana kärl. N 32: —

Anm. 1. Hit hänföras även ackumulatorplåtar med större vikt, för så vitt de äro avsedda att sönderdelas i plåtar vägande per stycke högst 0.5 kg.

Anm. 2. I nr 1009: 2 upptagna ackumulatorplåtar ävensom ackumulatorkärl av högst 3 dm³ rymd per cell och lock till sådana kärl hänföras till detta nummer, även om de inkomma tillsammans med övriga delar till omonterade element.»

Vid behandlingen av motionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen E. Sandquist såsom sakkunnig.

De bestämmelser i tulltaxan, som beröras av de i motionen framlagda förslagen, hava för närvarande följande lydelse:

Tull
för 100 kg
kronor

Akkumulatorer:

andra slag (än alkaliska element och delar därtill):

1009: 2 helt eller delvis monterade element och batterier; ävensom hoplödda eller på annat sätt sammanfogade elek-

		Tull för 100 kg kronor
	troder samt ackumulatorplåtar, vägande per stycke högst 0.5 kg..... N	32: —
	<i>Anm.</i> Hit hänföras även ackumulatorplåtar med större vikt, för så vitt de äro avsedda att sönderdelas i plåtar vägande per stycke högst 0.5 kg.	
1010: 2	omonterade element samt delar därtill, ej hänförliga till nr 1009: 2 och bestående av annat ämne än kautschuk; ävensom träställningar, gångbanor, isolationsmateriel och dylika tillbehör..... N	6: —
	<i>Anm.</i> Den till Avd. XVI A fogade allmänna anmärkningen skall gälla även med avseende å omonterade element, hänförliga till detta nummer.	

Med tillämpning av nu gällande bestämmelser komma de i motionen åsyftade ackumulatordelarna — ackumulatorkärl samt lock därtill — att draga tull enligt följande grunder:

	Tull för 100 kg kronor	Tulltaxe- nummer
Akkumulatorkärl samt lock därtill av kautschuk eller annat formbart ämne:		
särskilt inkommande:		
av kautschuk.....	80: —	334: 2
av annat formbart ämne.....	6: —	1010: 2
inkommande tillsammans med övriga delar till omonte- rade element	6: —	1010: 2

Vid ett genomförande av motionärens förslag skulle tullbeskattningen i fråga i stället komma att te sig på följande sätt:

	Tull för 100 kg kronor	Tulltaxe- nummer
Akkumulatorkärl samt lock därtill av kautschuk eller annat formbart ämne:		
särskilt inkommande:		
av kautschuk.....	32: —	1009: 2
av annat formbart ämne.....	32: —	1009: 2
inkommande tillsammans med övriga delar till omonte- rade element:		
kärl av högst 3 dm ³ rymd per cell och lock till sådana kärl	32: —	1009: 2
kärl av större rymd och lock till sådana kärl.....	6: —	1010: 2

Till stöd för de sålunda föreslagna tulländringarna har motionären anfört huvudsakligen följande.

Enligt de bestämmelser för tulltaxeringen av ackumulatorer, som hade funnits upptagna i 1911 års tulltaxa, vore fullständiga omonterade element

samt vissa i taxan särskilt uppräknade delar och tillbehör till ackumulatorer belagda med en tull av 6 kronor för 100 kilogram. Andra delar och tillbehör hade allt efter sin beskaffenhet tulltaxerats enligt olika rubriker i taxan. Vid antagandet av nu gällande tulltaxa, som trädde i kraft den 1 januari 1930, hade riksdagen, i överensstämmelse med förslag av 1925 års tulltaxerevision, beslutat att för omonterade element avsedda delar och tillbehör skulle, med visst undantag, draga den för elementen fastställda tullen av 6 kronor för 100 kilogram, oavsett om de tillsammans bildade fullständiga element eller ej. Med hänsyn till de konsekvenser, som tillämpningen av nämnda tullsats hade visat sig medföra för den svenska gummiindustrien, hade emellertid 1930 års riksdag beslutat att för särskilt inkommande delar av kautschuk återgå till de tidigare gällande bestämmelserna. Sedermera hade 1934 års riksdag fattat beslut om vidtagande av vissa ändringar i tulltaxans nummer beträffande ackumulatorer.

I bevillningsutskottets betänkande (nr 16) rörande den förut omnämnda taxeändringen vid 1930 års riksdag, hade framhållits, att utskottet förutsatte, att 1928 års tullkommitté skulle ägna uppmärksamhet åt frågan om den slutliga avvägningen av tullsatserna för ackumulatorer. Emellertid hade nämnda kommitté nu avvecklats utan att något förslag i berörda fråga blivit framlagt. Vid sådant förhållande och enär det visat sig, att gällande bestämmelser icke vore tillfredsställande för den inhemska tillverkningen av transportabla ackumulatorer, syntes skäl föreligga att vidtaga de justeringar av tullsatserna på ifrågavarande område, som kunde anses påkallade i den inhemska industriens intresse.

Med nu gällande tullbestämmelser behövde ett företag, som importerade samtliga delar till transportabla ackumulatorer, endast erlägga en tull av 6 kronor per 100 kilogram för ackumulatorkärnen, medan en svensk fabrik, som införde kärnen särskilt för sig, bleve i det fall, att kärnen bestode av kautschuk, belastad med den relativt höga tullen av 80 kronor per 100 kilogram, motsvarande 40—80 % av värdet. Då arbetet att montera de införda delarna vore obetydligt, beredde nu nämnda tullförhållanden den inhemska fabrikationen av transportabla ackumulatorer stora svårigheter att kunna göra sig gällande i konkurrensen. En bättre avvägning av tullen för kautschukskärnen skulle kunna vinnas på det sätt, att varorna i tulltaxan upp- toges tillsammans med monterade ackumulatorer, i vilket fall de skulle komma att draga en tull av 32 kronor för 100 kilogram, motsvarande omkring 15—30 % av värdet.

I fråga om kärn för transportabla ackumulatorer av annat formbart ämne än kautschuk betingade dessa visserligen ett omkring 10—20 % lägre pris men kunde utan ingående kemisk analys icke skiljas från kautschukskärnen. Ur teknisk synpunkt skulle det därför vara en avgjord fördel, om kärn av kautschuk samt lock därtill bleve jämställda med liknande kärn av annat formbart material, och då nämnda varor även ur tillverknings synpunkt vore mycket likartade, finge det anses fullt motiverat, att båda varukategorierna hänfördes till samma nummer.

Då monteringskostnaden för de transportabla ackumulatorerna vore obetydlig och icke kunde motivera den skillnad, som nu rådde mellan omonterade element (6 kronor för 100 kilogram) och monterade ackumulatorer (32 kronor för 100 kilogram), borde vidare kärn av kautschuk eller annat liknande material, i likhet med vad som enligt nuvarande praxis gällde i fråga om ackumulatorplåtar, vägande högst 0.5 kilogram per stycke, draga samma tull vare sig de infördes tillsammans med övriga delar till omonterade element eller importerades särskilt för sig. För att emellertid icke rubba bestämmelserna rörande stationära batterier, beträffande vilka andra förhål-

landen rådde, borde den nyss angivna likställigheten begränsas till att avse endast kärl med en rymd av högst 3 dm³ per cell. En motsvarande differentiering mellan stationära och transportabla ackumulatörer gällde redan nu med avseende å ackumulatorplåtar.

Utskottet.

De av motionären föreslagna tulltaxeändringarna avse huvudsakligen sådana ackumulatorkärl, som ingå i smärre, transportabla element, avsedda för tänd- och startbatterier till motorfordon o. dyl. Enligt förslaget skulle ändring i tullbeskattningen av ackumulatorkärl för större, stationära element endast inträda, då kärnen i fråga införas särskilt för sig.

Förenämnda för transportabla element avsedda ackumulatorkärl äro i regel tillverkade antingen av kautschuk (hårdgummi, s. k. ebonit), ofta med tillsats av andra ämnen, eller av annan formbar massa med inblandning av asfalt, fibrer m. m. Såsom av föregående sammanställningar av dels de nuvarande dels de av motionären föreslagna tullsatserna framgår, utgör tullen å kautschukskärl, om de införas särskilt för sig, 80 kronor för 100 kilogram och, om de införas tillsammans med övriga delar till omonterade element, 6 kronor för 100 kilogram, medan enligt motionärens förslag en enhetlig tull av 32 kronor för 100 kilogram skulle tillämpas beträffande kärnen i fråga. Kärl med en cellrymd av mer än 3 dm³ skulle dock, därest de införas tillsammans med övriga delar, fortfarande beläggas med den lägre tullen av 6 kronor för 100 kilogram. Vad angår kärl av annan formbar massa än kautschuk (s. k. massa- eller kompositkärl), vilka kärl för närvarande alltid draga tull av 6 kronor för 100 kilogram, skulle enligt förslaget för dem likaledes tillämpas ovanberörda gemensamma tull av 32 kronor för 100 kilogram, dock med samma undantag för vissa större kärl, som enligt vad nyss nämnts vore avsett att gälla beträffande kautschukskärl.

I likhet med motionären finner utskottet det ur tullteknisk synpunkt vara till fördel, om massakärnen kunde på sätt som i motionen föreslagits i tullbeskattningsavseende jämföras med kautschukskärl. Enligt vad inför utskottet påvisats möter det nämligen betydande svårigheter att vid tulltaxeringen skilja dessa båda slag av kärl från varandra. Sålunda läser för ett dylikt särskiljande många gånger erfordras kemisk analys. Det är under sådana förhållanden förklarligt, att tulltaxeringen av ackumulatorkärl icke endast blir tidsödande och kostsam utan även ofta leder till en olikformig beskattning av artiklarna i fråga.

Emellertid torde den av motionären föreslagna omläggningen av tullbeskattningen av ackumulatorkärl kunna komma att i andra avseenden medföra konsekvenser, som äro mindre önskvärda. Utskottet åsyftar härvid närmast den ogynnsamma påverkan den av motionären föreslagna nedsättningen av tullen å vissa kautschukskärl från 80 till 32 kronor för 100 kilogram skulle kunna utöva på den tillverkning av sådana kärl, som numera bedrives av vissa svenska företag. Ett av dessa företag har visserligen förklarat sig icke hava något att erinra emot en sådan tullnedsättning, varvid dock bör beaktas, att den tillverkning av kautschukskärl, som bedrives av ifrågava-

rande företag, omfattar en förhållandevis ringa del av dess totala produktion. Däremot har ett annat företag på området avstyrkt varje nedsättning av tullen på kautschukskärll. Enligt vad av sistnämnda företag uppgivits, äro inom detsamma cirka 25 arbetare sysselsatta med tillverkning av ackumulatorkärll, och uppgår värdet av denna tillverkning till 250,000 à 300,000 kronor per år. Därest tullskyddet nedsattes på sätt i motionen föreslagits, skulle, enligt vad företaget uppgivit, detsamma till följd av den utländska konkurrensen nödgas nedlägga sin ifrågavarande fabrikation.

Huruvida de sålunda uttalade farhågorna beträffande verkningarna av den påyrkade tullnedsättningen äro berättigade kan utskottet icke bedöma utan en väsentligt mera ingående undersökning av samtliga på denna tullfråga inverkan de faktorer än den utskottet varit i tillfälle att verkställa. Vid sådant förhållande synes föreliggande motion enligt utskottets uppfattning icke böra föranleda annan åtgärd än att riksdagen i anledning av motionen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om utredning i ämnet. Då den nu väckta frågan om tullen å ackumulatorkärll nära sammanhänger med frågan om avvägningen av tullsatserna för transportabla, icke alkaliska ackumulatorer och delar därtill i allmänhet, torde utredningen böra omfatta denna varugrupp i dess helhet. Vid utredningen synes särskild uppmärksamhet böra ägnas åt möjligheten att ernå en ur tullteknisk synpunkt mera tillfredsställande uppdelning av de olika varuslag, varom här är fråga, än den i tulltaxan nu tillämpade.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av motionen II: 82 av herr Hagberg i Malmö, i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning av frågan om ändring av tulltaxan, i vad angår transportabla, icke alkaliska ackumulatorer och delar därtill, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 4 mars 1937.

På bevillningsutskottets vägnar:

IVAR ANDERSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, Viktor Larsson, Wahlmark, Elof Andersson, Sjödahl, Bengtsson, Ekman, Gustaf Björkman, Löfvander* och *Eilif Sylwan*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Norrköping, *Lövgren, Björklund, Olsson* i Gävle, *Johanson* i Huskvarna, *Ericson* i Boxholm, *Werner* i Hultsfred, *Hagberg* i Malmö, *Jonsson* i Skedsbygd och *Olsson* i Kullenbergstorp.
